

در دفاع از مهاجرین مظلوم افغان در ایران

بدنبال آزار واذیت سازمان یافته مهاجرین افغان در کشور ایران توسط رژیم جمهوری اسلامی ایران، از جمله اخراج دسته جمعی پناهنده گان، منع ورود افغانها به پارکها تفریحی و غیره محلات اجتماعی و اخیراً هم حملات بیرحمانه نیروی های انتظامی ایران علیه افغانها درمحلات کار و خانه های شان، تخریب منازل، لت وکوب و حتی کشتار تعدادی از افغانهای بیگناه درشهر یزد به جرمی که هرگز ثبوت آن تاکنون به اثبات نرسیده است؛ کشتار ویرگبار بستن دسته جمعی افغانهای پناهنده در سرحد ترکیه و ایران و بعد هم منع فروش ما احتیاج روزمره حیاتی از قبیل غذا و غیره بالای افغانها، موجب اعتراضات گسترده سازمان های مدافع حقوق بشر و غیره انسان های بشر دوست در منطقه و سراسر جهان شده، در مورد اعتراضات شدید شانرا بگونه های مختلف ابراز داشته و ابراز میدارند. از جمله، سازمانهای اجتماعی و شخصیت های مستقل ایرانی و افغان در شهر تورنتوی کانادا برهبری شخصیت های اجتماعی شناخته جامعه ایرانی مقیم شهر تورنتوی کانادا چون امیر پیام، سیامک ستوده و مهدی حسینی- اجتماع نسبتاً بزرگی را از ساعت 3 الی 5 بعد از ظهر روز چهارشنبه 4 جولای درمقابل دفتر عفو بین الملل در شهر مذکور ترتیب داده، با بلند نمودن پلاکاتها و سر دادن شعار های چون ((آزار واذیت افغانهای مهاجر در ایران را متوقف کنید))، ((اخراج جبری افغانهای مهاجر از ایران را متوقف کنید))، ((برای افغانهای مهاجر در ایران حق پناهنده گی دایمی بدهید)) وشعار های دیگری از همین قبیل اعتراضات شدید شانرا علیه سیاست های تبیض آمیز و غیر انسانی ارباب جمهوری اسلامی بالای پناهنده گان افغان در ایران ابراز ودر زمینه احساسات گرم شانرا اظهار داشتند.

با وجود گرمی شدید هوا و تدویر اجتماع در ساعات کاری، جمعیت بسیار زیادی نتوانسته بود در مظاهره مذکور شرکت نماید. اما اجتماع مذکور با مدیریت عالی، بسیار خوب و مؤثر سازماندهی شده بود. در جریان اجتماع، هیأت هفت نفری متشکل از افغان و ایرانی تحت سرپرستی امیر پیام و سیامک ستوده نزد خانم لورا کمیسار عالی دفتر عفو بین الملل مقیم شهر تورنتو رفته ودر فضای کاملاً آزاد از تمام مشکلاتی که مهاجرین و پناهنده گان افغان در ایران به آن مواجه اند، یاد آوری نمودند. خانم لورا تمام مشکلات ومسایل را یاد داشت، و وعده دادند که در زمینه مکتوبی به دفتر مرکزی شان در

لندن ارسال داشته تا موضوع رابه آژانس ها و رسانه های عمده بین المللی گذارش، و همچنان از طریق مذکور یاد داشتی به دولت جمهوری اسلامی ایران نیزفرستاد خواهد شد.

مظاهره مذکور با صدور قطع نامه ای در ساعت 5 بعد از ظهر پایان یافت.

متن قطع نامه، برگردان از متن انگلیسی به دری.

((در پشتیبانی از پناهنده گان و کار گران افغان در ایران

وضعیت کارگران افغان در ایران بسیار تأسف بار و هشدار دهنده است. آنها از بسیاری حقوق حقه شان محروم و حتی در حالت استثمار کامل بسر میبرند. حقوق کارگرافغان اکثراً پائینتر از کمترین حقوقی است که باید به یک کارگر پرداخت شود، و گاهی هم حقوق شان توسط کارفرما دزدی شده و پرداخت نمیگردد. نه کدام سازمان انسانی و نه هم کدام استاندارد حمایت از کارگران بداد آنها میرسد. بسیاری از اطفال کارگران افغان اجازه شمول واستفاده از مدرسه ومکاتب عمومی را ندارند. این اطفال با مشکلات زیاد درزنده گی شان مواجه بوده واز دریافت بسیاری از حقوق انسانی در حالی محروم ساخته شده اند؛ که تمامی این مصایب عمداً از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران بالای آنها تحمیل میگردد. فقط تعداد محدودی از افغانها در ایران ازحقوق یک پناهنده و زنده گی در ایران برخوردارند و بس.

افغانهای مهاجر در ایران پی هم مورد تبعیض قرار گرفته و تحت حملات شدید نیروی های امنیتی ودیگر سلاح بدستان جمهوری اسلامی از قبیل سپاه پاسدار وغیره قرار دارند. درتعدادی از شهر ستان های ایران، افغانها از رفتن به پارک ها و دیگر محلات اجتماعی منع شده اند. آنها بطور ثابت ودوامدار تحت حمله قرار گرفته و محکوم به عدم دریافت خدمات کارگری و درمانی میباشند.

بتاریخ 26 جون سال روان نیروی های انتظامی ایران در شهر یزد بالای افغانهای مهاجر یورش برده وخانه های آنها را در حالی تخریب و حریق نمودند، که بقولی یک دختر 18 ساله توسط دو جوان افغان بقتل رسیده بود. و همزمان صدها مرد افغان بازداشت وزندانی گردید. راپور های بعدی میرساند که در جریان هجوم نیروی های انتظامی ایران بالای مهاجرین افغان تعدادی از افغانها در اثر لت وکوب، زخمی وتعدادی هم کشته شدند. این نوع حملات مملو از خشونت، جنایت و بی حرمتی نسبت به قربانیان از سالهای سال فقط بخاطر منافع رژیم درحالی صورت میگیرد که رژیم درصدد ایجاد تغییرات و تقسیم بندی کار، و ایجاد وضعیت مناسب برای مردم ایران عاجز آمده است. اوضاع جاری سیاسی واقتصادی ایران بینهایت وخیم است. و مردم در غربت دست وپا زده و بیکاری سربه آسمان کشیده است. زحمتکشان و مدافعان اجتماعی با سر کوب شدید مواجه و اجازه ابراز نظر و نارضایتی شانرا از وضعیت فاجعه آمیز و وخیم ایران ندارند. در چنین شرایط تحمل ناپذیر حمله بالای کارگران افغان وقربان ساختن آنها بخاطر هیچ، فقط تلاشیست برای روپوشی از وضعیت وخیم وناهنجار فعلی

ایران.

ما قویاً هتک به حرمت افغانهای کارگر و مهاجر را در داخل ایران و جلوگیری از دسترسی آنها را به خدمات اجتماعی محکوم میکنیم.

ما حمله به افغانها در محلات کار و سکونت شان توسط نیروی های انتظامی ایران را محکوم نموده، همچنان تبعیض، تحقیر و حملات ترسناک علیه مهاجرین افغان را که برای نیروی انتظامی ایران به یک کلتور در حال استمرار تبدیل شده است شدیداً محکوم میداریم.

ما از سازمان های همبستگی کارگری سازمان های مدافع حقوق بشر در داخل ایران و دیگر نقاط جهان خواهش میکنیم تا به دفاع از مهاجرین و کارگران افغان در ایران به پا خیزند.))

یاد داشت :

بدون هرگونه شک و تردید، جا دارد که هر افغان با احساس وطنخواه در دفاع از هموطنان مهاجر اش در ایران به پاخیزد. زیرا ظلم و بربریتی که رژیم آخوندی و جمهوری نام نهاد اسلامی ایران بر افغانهای مهاجر در کشور مذکور روا میدارد. درد استخوان سوز آن هر هموطن با احساس ما را در هر نقطه ای از جهان سخت میآزارد. ولی متأسفانه که تعدادی از هموطنان ما در برابر این پدیده خود شانرا بیغرض گرفته و اصلاً بروی شان نمی آورند که بالای هموطنان شان در ایران چه میگذرد. در میتنگی که فوقاً از آن شرح بعمل آمد فقط پنج نفر افغان اشتراک کرده بود و پس. درست یک روز قبل از برگزاری مظاهره مذکور، بنده به تعداد زیادی از افغانهای مقیم شهرتورنتو از طریق فیس بوک، زمان و محل مظاهره را اطلاع، و درخواست اشتراک خود و دوستان شانرا در مظاهره مذکور نمودم. ولی در میان ده ها فیس بوکی که از موضوع به ایشان اطلاع دادم. متأسفانه، متأسفانه و باز هم متأسفانه هیچ کدام شان در اجتماع حاضر نبودند.

گفته میشود که انقلاب بهار عرب در کشورهای تونس، مصر و لیبی بیشتر با استفاده از فیس بوک سازماندهی شد. ولی بنظر میرسد که ما هنوز از استفاده عقلانی و موثر فیس بوک، بنفع میهن و مردم ما، بسیار فاصله داریم.